

*МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ І ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ*

Поняття речей в римському праві.
Класифікація речей

*Підготувала
Студентка I курсу I групи
Факультету права та лінгвістики
Уракова Марія Арманівна*

Основні питання

ВСТУП

1. Речі рухомі і нерухомі
 2. Речі прості і складні
 3. Речі подільні і неподільні
 4. Речі споживні і неспоживні
 5. Речі, наділені родовими ознаками, речі індивідуально-визначені
 6. Речі головні і побічні (придаткові)
 7. Речі в обороті і вилучені з обороту
 8. Речі тілесні і безтілесні
9. Майно

- Річ – це певна частина природи, що являє собою певну цінність для її володільця. Римське приватне право речами визнавало все, що оточувало людину, могло бути об'єктом речового права і містило в собі певну цінність.

Класифікація речей у римському праві

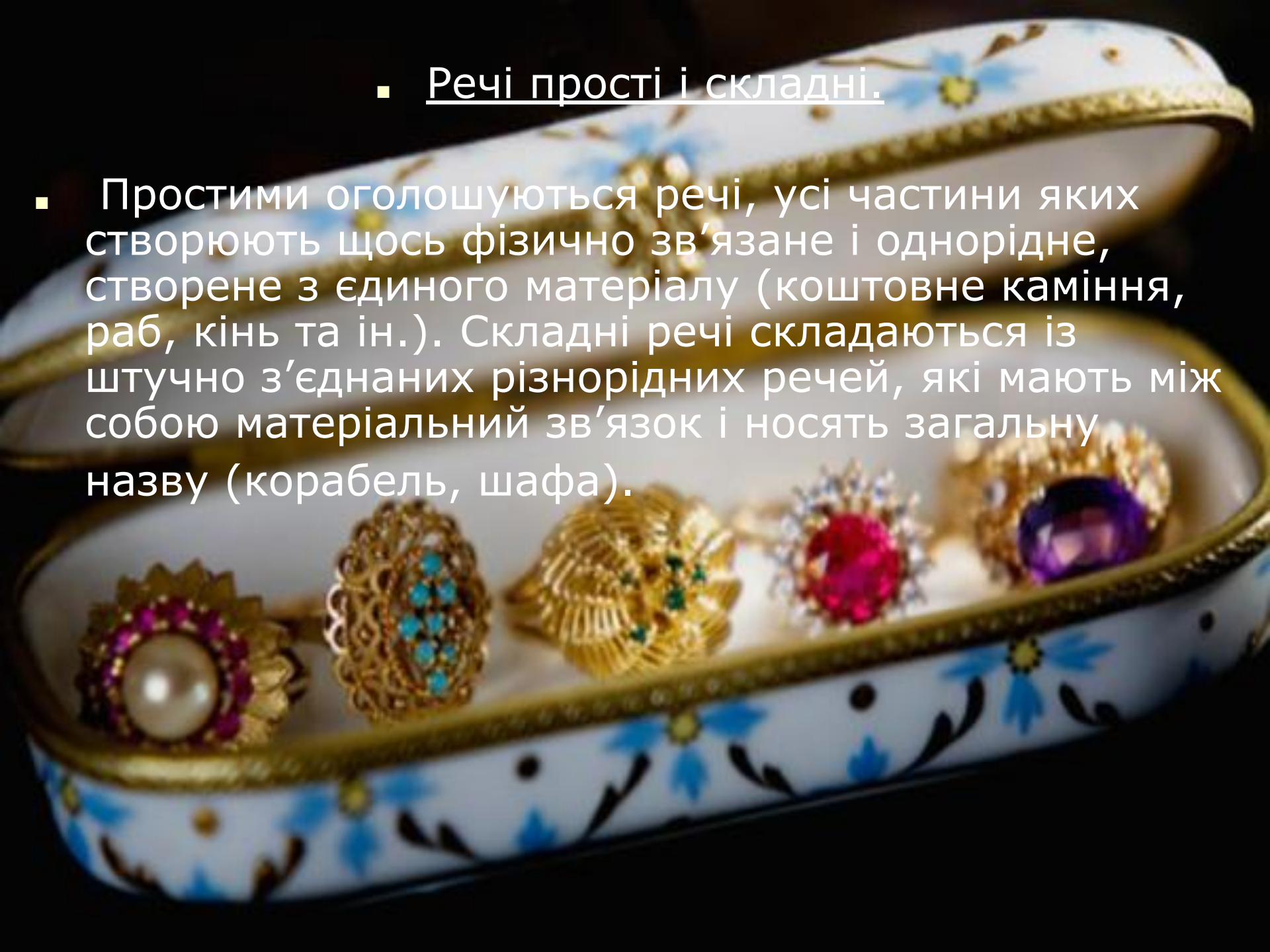
. Речі рухомі і нерухомі

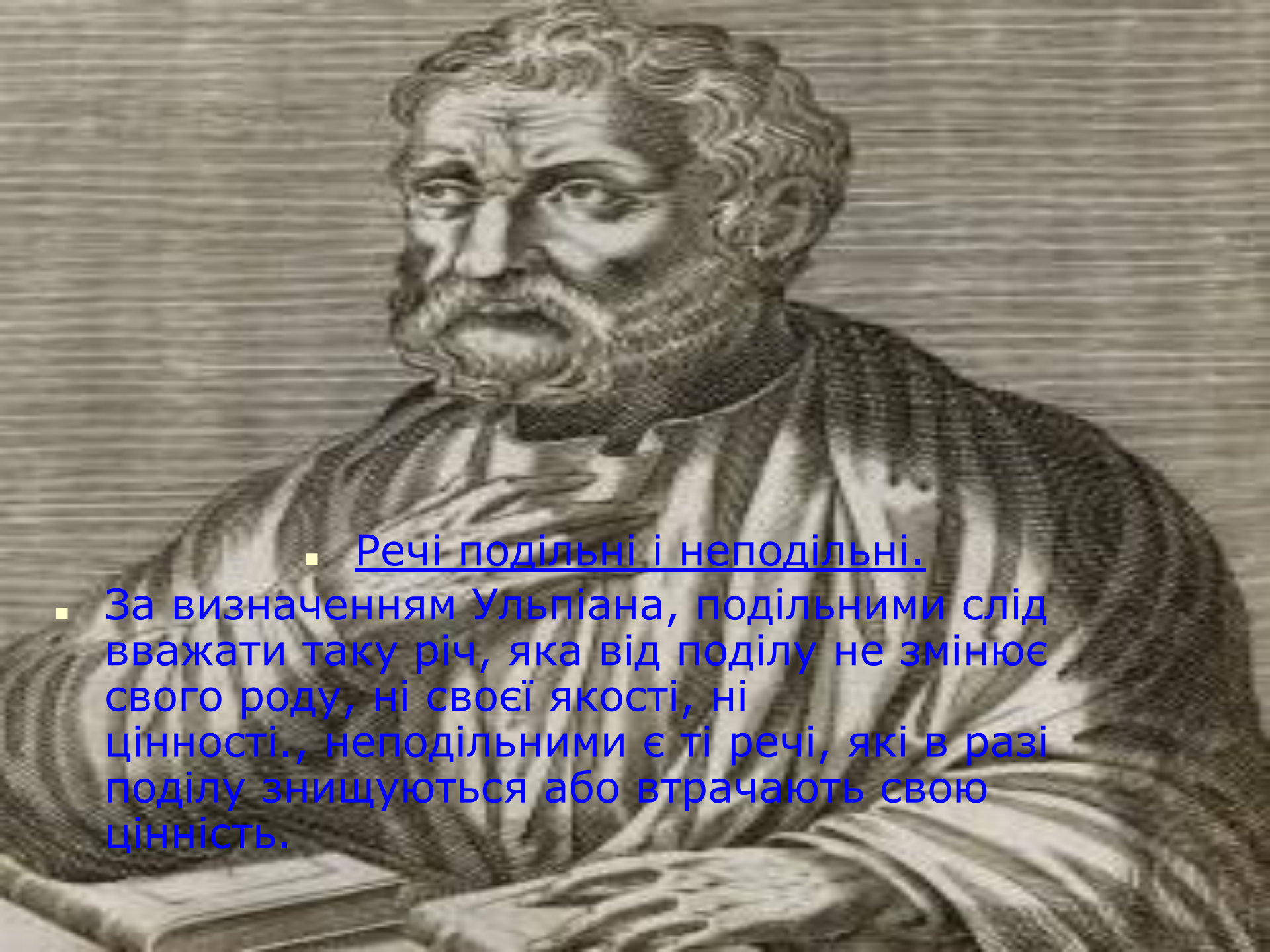
Рухомими вважалися такі речі, які можна було пересувати в просторі, це, зокрема, тварини, раби, дрібні домашні речі. До нерухомих речей відносили найперше землю, будинки, дороги, міські стіни.

■ Речі прості і складні.

- Простими оголошуються речі, усі частини яких створюють щось фізично зв'язане і однорідне, створене з єдиного матеріалу (коштовне каміння, раб, кінь та ін.). Складні речі складаються із штучно з'єднаних різнорідних речей, які мають між собою матеріальний зв'язок і носять загальну назву (корабель, шафа).

- Речі подільні і неподільні.

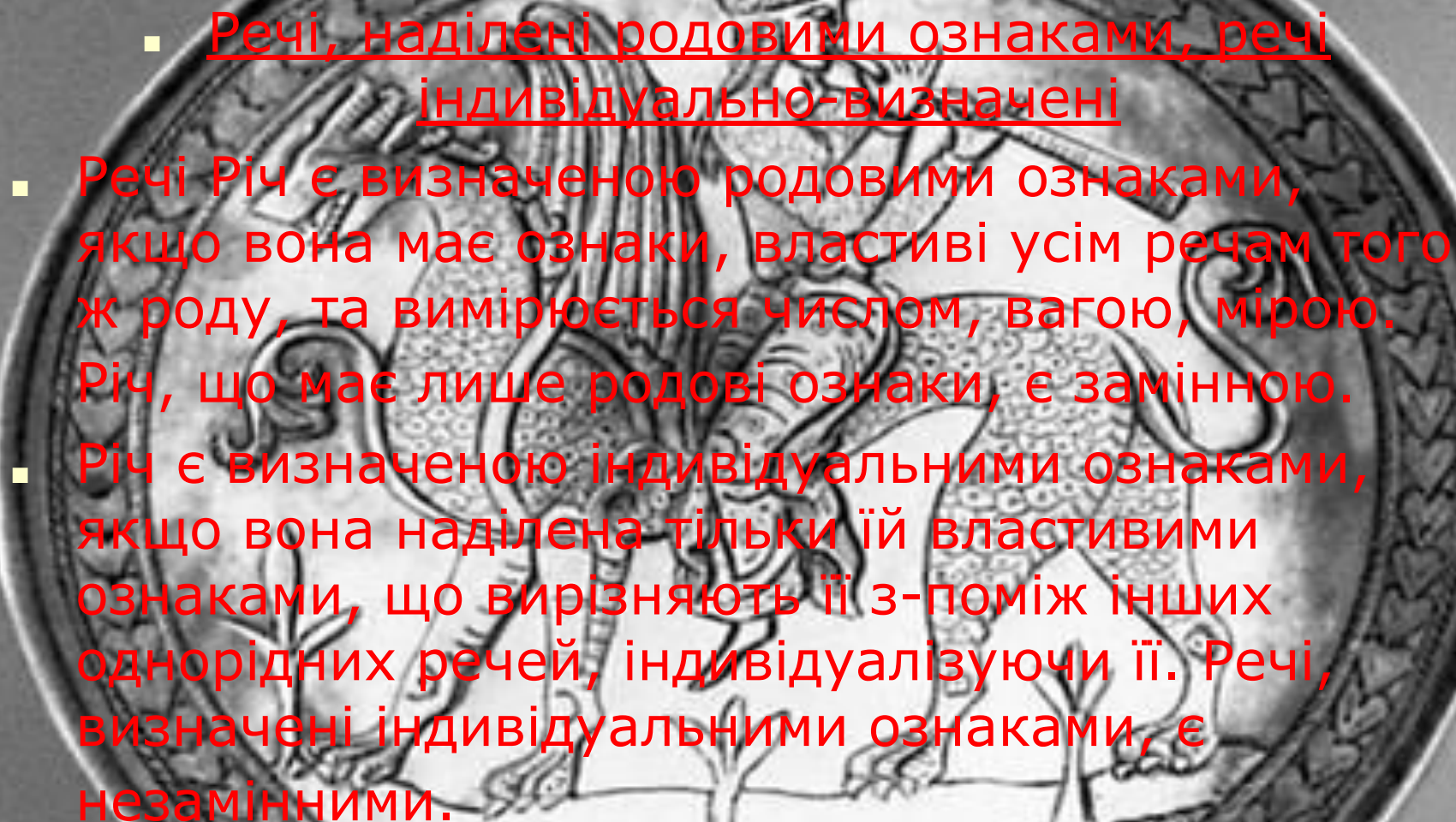
- За визначенням Ульпіана, подільними слід вважати таку річ, яка від поділу не змінює свого роду, ні своєї якості, ні цінності., неподільними є ті речі, які в разі поділу знищуються або втрачають свою цінність.

Речі споживні і неспоживні

До споживаних відносилися речі, які, відповідно до їхнього прямого призначення, за першого ж користування матеріально знищувалися.

Сюди відносилися: продовольство і гроші, їх у тому сенсі, що з кожному розрахунку вони втрачались для власника.

Неспоживними речами вважалися ті, які зношувалися від вживання (дорогоцінний камінь), або якщо й знищувалися, то поступово, втрачаючи свою цінність і можливість виконувати своє призначення.

-
- Речі, наділені родовими ознаками, речі індивідуально-визначені
 - Речі Річ є визначеною родовими ознаками, якщо вона має ознаки, властиві усім речам того ж роду, та вимірюється числом, вагою, мірою. Річ, що має лише родові ознаки, є замінною.
 - Річ є визначеною індивідуальними ознаками, якщо вона наділена тільки її властивими ознаками, що вирізняють її з-поміж інших однорідних речей, індивідуалізуючи її. Речі, визначені індивідуальними ознаками, є незамінними.

-
- Речі головні і побічні (придаткові).
 - Головною називалася річ, яка давала назву цілому, або та річ, без якої інша не може вживатися. Речі побічні певним чином залежали від головної і підпорядковувалися її юридичному становищу. До побічних речей відносили: частини речі, приналежність, плоди і витрати.

Речі в обороті і вилучені з обороту

Римські юристи розрізняли речі в обороті і речі, вилучені з обороту. До першої категорії - в обороті - відносилися речі, які становили об'єкти приватної власності і обороту між окремими людьми. Вилученими з обороту називалися такі речі, які не могли бути об'єктом особистої власності в силу свого специфічного призначення, а не за своєю природою.

Речі тілесні і безтілесні

- Це розділення речей взято з римського протиставлення *res corporales* і *res incorporales*. У римському праві воно стосується не стільки речей, скільки складових частин майна, у яких різняться, з одного боку, власність (*res corporales*) і з іншого - всі інші права (*res incorporales*). Власність до такої міри ототожнюється і зливається з річчю, яка служить її предметом, що підмін одного поняття іншим відбувається сам собою, і ми говоримо про речі, коли слід було б говорити про право на неї (*res meam est*). При інших правах це ототожнення неможливо, і тут право поділяється від речі, в якій вона має місце. Таким чином, римське відмінність між *res corporales* і *res incorporales* виходить з змішання власності з річчю і висловлює тільки антитезу цього права, що ототожнюється з річчю, і всіх інших прав, що не допускають ні такого ототожнення, ні застосування до себе

Майно.

■ Сукупність різних речей, об'єднаних господарським призначенням римські юристи розглядали як одне ціле - майно. Майном вони вважали все, що належить певній особі.

Дякую за увагу!